

(Tillæg A. Sp. 2311—2550) og fremsatte den 17de December „Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893“ (Tillæg A. Sp. 2805—2924). Samtlige disse Lovforslag henvises til Finansudvalget, som afgav Betænkning over Tillægsbevillingslovsforlaget den 24de Marts (Tillæg B. Sp. 1499—1642). Det vedtoges af Folketinget ved 3dje Behandling den 29de Marts og af Landstinget ved 3dje Behandling den 1ste April og stadfæstedes af Kongen den 14de April.

Der foreligger saaledes vel en Tillægsbevillingslov for 1892—93, men ingen af Rigsdagen vedtagne Finanslov. Statsrevisorerne have derfor i deres Undersøgelse af Statsregnskabet for dette Aar i det væsentlige været stillede paa samme Maade som for de nærmest foregaaende, idet de have været henvisende til en Sammenligning mellem Statsregnskabet og de ministerielle Budgetter samt disses Forhold til det af Ministeriet fremlagte og i Tingene behandlede Finanslovsforslag, til Tillægsbevillingsloven af 14de April 1893 og til Overslagene for tidligere Aar“.

Indstillingerne med deres Begrundelse lyde saaledes:

„Følge det saaledes oplyste skønne Clausen og Holm af de i Statsrevisorerens Betænkninger for de 7 Finansaar 1885—92 anførte Grunde ikke rettere, end at det for Finansaaret 1892—93 afslagne Statsregnskab med Undtagelse af de i Henhold til Tillægsbevillingsloven opførte Poster maa indstilles til ikke at passere, hvorfor der da heller ikke for dem, lige saa lidt som ved de foregaaende Statsregnskaber, bliver Anledning til at gøre Indstilling angaaende Regnskabets enkelte Poster.

Dinesen maa derimod, ligeledes ifølge de samme Betragtninger, som han og Dressing have gjort gældende i de nævnte Betænkninger, indstille det for Finansaaret 1892—93 afslagne Statsregnskab til Godkendelse“.

Som det vil ses, henviser Revisorerne med Hensyn til Begrundelsen af deres Indstillinger til de af Statsrevisorerne i Betænkningerne for de 7 foregaaende Finansaar anførte Raisonnements. Udvalgets Flertal (Johnsen, Rahser, Rump og Sehested), der tiltræder Dinesens Indstilling, formener

ogsaa at kunne nøjes med som Grundlag for sit Standpunkt at henviser til, hvad der indeholdes i de af Landstingets Udvalg i tidligere Aar over Statsrevisionens Arbejde afgivne Betænkninger.

Mindretallet (Th. Riisén) skal først henviser til tidligere Udtalelser (jfr. Rigsdagstidenden for 1887—88, Tillæg B. Sp. 25—26, for 1888—89, Tillæg B. Sp. 17—18, for 89—90, Tillæg B. Sp. 18—19, for 1890—91, Tillæg B. Sp. 36—38, for 1891—92, Tillæg B. Sp. 7—8, for 1892—93, Tillæg B. Sp. 20—22 og for 1893—94, Tillæg B. Sp. 4—5) og desuden gøre et Par Bemærkninger. Den foreløbige Finanslov af 1ste April 1892, hvortil Statsregnskabet for 1892—93 i alt væsentligt slutter sig, er den tiende i Rækken af provisoriske Finanslove siden 1885. Regnskabet og Statsrevisionens Betænkning derover har ganske samme Karakter som de nærmeste Forgængere.

Alle have i hvert Fald indtil den aller-næste Tid været enige om, at et politisk konstitutionelt Liv er en Umulighed under foreløbige Finanslove. Erfaringerne, vi have indhøstet under den provisoriske finansielle Styrelse i de forløbne ti Aar, have til fulde stadfæstet denne Opfattelse.

At der er regelmæssige Finanslove, under hvilke Rigsdagen er i Bestiddelse af Bevilningsmyndighed, vil sikkert være en Nødvendighed for al anden regelmæssig politisk Forhandling i de lovgivende Forsamlinger og til Forberedelse for den øvrige Lovgivning. Man har derfor ogsaa tidligere været paa det rene med, at provisoriske Finanslove vare stridende baade imod Grundlovens Aand og Ord. Mindretallet har tidligere fremført mange Udtalelser af betydelige Politikere, der stadfæste denne Opfattelse, og det skal derfor ved denne Lejlighed, i hvert Fald paa dette Trin, blot henviser dertil.

Den grundlovmæssige, finansielle Kontrol under provisoriske Finanslove gennem Statsrevisionen kan i det højeste kun blive